

Abstrakt

V této disertační práci jsou zkoumány různé aspekty inovací, kvality managementu, politické ekonomie a korupce. V první kapitole, společně s Martinem Sroholcem, ekonometricky testujeme hypotézu, že inovace zavedené před finanční krizí ovlivnily pravděpodobnost přežití firem a jejich následnou výkonnost. Pro tyto účely byly použity unikátní údaje o podnicích v rozvíjejících se zemích východní a jižní Evropy, získané z průzkumu Světové banky. Výsledky obecně potvrzují vazbu mezi inovacemi a přežitím finanční krize. Nicméně firmy, které byly identifikovány jako nadměrní inovátoři, měly během krize mnohem větší pravděpodobnost úmrtí, zatímco opatrní inovátoři na tom byli lépe. Firmy, které se přepjaly, které byly před krizí ohledně inovací příliš smělé, dosáhly horších výsledků. Pokud jsou inovace zdrojem ekonomického blahobytu a pokud krize ničí jinak životaschopné inovační projekty, včetně těch, které mohou táhnout následnou hospodářskou obnovu, otevírá se prostor pro veřejné politiky v podobě snahy zmírnit dopady těchto tržních nedokonalostí, které se projevují během hlubokých recesí.

Ve druhé kapitole je empiricky zkoumán vliv kvality managementu na vstupy a výsledky inovací. Použita jsou firemní data z deseti rozvíjejících se zemí, která byla získána z Šetření o řízení, organizaci a inovacích (MOI). Výsledky potvrzují propojení kvality managementu a rozhodnutí firem investovat do výzkumu a vývoje (VaV) jak v zemích EU tak i v rozvíjejících se zemích mimo EU. Zlepšení kvality managementu od 25. percentilu k mediánu je spojeno s nárůstem pravděpodobnosti investovat do VaV o 3,3 procentních bodů.

Navíc existují pozitivní, i když slabé, účinky kvality managementu na sklon k zavedení produktové inovace. Empirické výsledky pro jednotlivé manažerské praktiky ukazují, že kvalita motivačního managementu je úzce spojena s inovační výkonností. Kvalita monitorovacího managementu sice nesouvisí s inovacemi produktů, ale vede k vyššímu objemem VaV investic.

Ve třetí kapitole spolu s Dmitrijem Vorobyevem zkoumáme vztah mezi korupcí a délkou trvání vládního období politiků. Tady ukazujeme, že zkorumpované chování politiků sleduje určité modely, dané volebními cykly. Na základě mezinárodního průzkumu podnikatelského prostředí a podnikové výkonnosti (BEEPS), s využitím časové variace dat v průzkumech a variace v délce a termínu zahájení vládního období ruských gubernátorů, zjišťujeme, že se úroveň korupce, tak jak je vnímána firmami, které působí v různých oblastech Ruska, zvyšuje blíže k předpokládanému datu ukončení funkčního období gubernátora. Tvrdíme, že ruský politický systém umožňuje gubernátorům shromažďovat soukromé informace o pravděpodobnosti jejich setrvání v úřadu na další období, a to v dostatečném předstihu před volbami. Ukazujeme, že akumulace takových informací může sloužit jako vysvětlení pro pozorované jevy vnímané korupce: jestliže gubernátor postupně zjistí, že po vypršení aktuálního volebního období opustí úřad, jeho motivace zapojit se do korupčních aktivit se zvyšuje kvůli shromažďování bohatství předtím, než bude mimo hru. Tuto myšlenku formalizujeme pomocí jednoduchého empirického modelu a testujeme ho. Zjistili jsme, že v oblastech, kde je méně pravděpodobné, že úřadující gubernátoři zůstanou ve funkci na další období, se korupce v jejich funkčním období zvyšuje, zatímco v regionech, kde je větší pravděpodobnost, že gubernátoři zůstanou ve funkci, vnímaná korupce vykazuje klesající trend.